

BAJKOTERAPIA -1

BAJKA O PAJĄCZKU.

Mały pajęczek ciężko zachorował. Wiele dni przeleżał w szpitalu. Często myślał o swoich kolegach, tęsknił za nimi. Marzył o wspólnych zabawach, rozmowach, nie mógł się doczeka, kiedy wróci do domu i wreszcie pójdzie do szkoły. No i jesteś prawie wyleczony – powiedział pewnego dnia doktor – Musisz się tylko jak najszybciej nauczyć chodzić o kulach, bo twoje nóżki są jeszcze bardzo słabe. E- pomyślał sobie pajęczek,- To nic wielkiego, nauczę się tego, a potem wrócę do domu, do szkoły i będę już zawsze z moimi kolegami. Wszystkie ćwiczenia wykonywał z wielką energią i chęcią, nieraz ścierał pot z czoła, przezwyciężał ból, ale się nie poddawał. Marzył o dniu, kiedy koledzy przyjmą go z powrotem do grupy. Opanował sztukę chodzenia o kulach, potrafił nawet chodzić sam, podpierając się jedną kulą. To był wielki sukces cieszył się i lekarz i pielęgniarki, i rodzice, a pajęczek był wprost szczęśliwy nie mógł się tylko kiedy wróci do szkoły. Nareszcie nastąpił ten długo oczekiwany dzień. Rodzice podwieźli go pod budynek, a dalej szedł sam, podpierając się kulą. Serce rozpiekała mu radość, że już za chwilę będzie razem z kolegami. Wszedł do klasy i ... Najpierw zaległa cisza, a potem posypały się wyzwiska; kulas, kuternoga, niezgrabek, - i śmiech, wytykanie palcami. Pajęczek zagryzł zęby z bólu, płakał w środku, ale na twarzy nie pojawiła się żadna łza. Doszedł do ławki, usiadł. Jeszcze nigdy nie czuł się taki smutny, bez sił, zmęczony. Od tej pory w szkole stał zawsze na uboczu, nie bawił się z kolegami. Po szkole spędzał czas w mieszkaniu, nie wychodził na podwórku. Minęło kilka tygodni. Nauczycielka – pani Pajęczycza – poinformowała uczniów, że odbędzie się w szkole wielki konkurs, rywalizacja między klasami na najpiękniejszą pracę, jaką tylko potrafią wykonać pajęczki. Co to za konkurs? pytały dzieci. A co pajęczki potrafią robić najlepiej? – spytała pani. Oczywiście pajęczynę – cehórem odzyskała klasa. Tak zgadliście – potwierdziła nauczycielka – Jest to bardzo ważny konkurs dla pajęczków – Brać się do pracy, bo za tydzień rozstrzygnięcie – dodała pani – Przez cały tydzień pajęczki zbierały się w grupki, dyskutowały, bo każdy chciał zwyciężyć. Ostatniego dnia przyniosły swe prace i trwało niekończące się porównywanie. Tylko pracy naszego pajęczka nikt nie oglądał.

Miał ją zwiniętą w papier i tak ją oddał pani. Po godzinie pani Pajęczycza wpadła do klasy jak bomba i z radością powiedziała : Praca ucznia z naszej klasy zwyciężyła . Kto jest tym szczęśliwcem – poruszeni pytają jedni przez drugich. Pani rozwinęła rulon i przed ich oczyma ukazała się cała utkana z promieni słońca sieć , mieniąca się wszystkimi kolorami tęczy. Jaka piękna, cudowna – szepcą. Ale , ale proszę pani, to nie jest praca żadnego z nas –powiedzieli uczniowie, zawiedzeni. To jest pajęczynowa sieć naszego pajęczka – powiedziała pani i podeszła do niego, całując go serdecznie .On, ten kuter.. to niemożliwe – kiwały główkami . tak pięknie tkać nie potrafi nikt – powiedziała pani- Dzięki niemu nasza klasa wygrała konkurs i w nagrodę pojedziemy do grot zobaczyć najstarsze sieci pajęczce. Hurra, hurra – rozległy się krzyki radości . Rzucili się wszyscy na pajęczka , gratulując mu i ściskając go , już nikt go nie wyzywał , przeciwnie – wszyscy chcieli się z nim bawić i uczyć , byli dumni z jego umiejętności .

Zadanie – narysuj ilustrację do bajki o pajęczku oraz pomyśl za co lubisz swojego przyjaciela a lub kolegę z klasy?

Marzena Krzewińska.